

NASA KOMUNA

glasilo ok szdl ljubljana vič-rudnik

leto XVI
številka 1
8. januar 1980

izhaja
štirinajstdnevno

delegatska
priloga

Z razprave na občinski konferenci SZDL

POGLOBLJENO O DELOVANJU
DELEGATSKEGA SISTEMA

Poenostaviti gradiva in ojačati metode dela

Kako v vsakodnevem življenju uresničujemo delegatski sistem, je bila vsekakor zelo široko zastavljena tema, o kateri so delegati vseh treh zborov občinske skupščine na zadnji seji tudi razpravljali. In, ko že omenjamo razprave, naj povemo, da so bile pred skupščinskim zasedanjem močno razvejene predvsem v temeljnih delegacijah,

poglobljeno pa so se s tako imenovanim delegatskim delovanjem in težavami, ki ga spremljajo soočili tudi člani občinskih konferenc Zveze komunistov, Socialistične zveze in Zveze socialistične mladine. Bržkone pa je bilo gradivo o tem, objavljeno v delegatski prilogi, tudi osnova za podobne razprave v SIS, pa tudi v drugih sredinah.

Pripomb, predlogov, razmišljanj, pa tudi kritičnih ugotovitev ni manjkalo. Tako je tudi prav. Prav, zaradi temeljnega dejstva, da smo vsi, ki delujemo v in preko delegatskega odločanja dolžni, da ga trajno dograjujemo, plemenitimo in ob vsakodnevnih spoznanjih tudi »očistimo« vsega, kar tu in tam še ovira njegovo učinkovitost. Naj spomnimo, da tovrstna razprava ni bila po tem vprašanju prva ali pa morebiti odraz sklepov 5. seje CK ZKS, vsaj v naši družbenopolitični skupnosti ne. Delovanje delegatskega sistema in njegov razvoj je utetena obveznost, ki ne izvira samo iz programa dela občinske skupščine, pač pa tudi iz delovnih programov družbenopolitičnih organizacij. To pa pomeni trajno prisotnost spremljanja živih vezi našega političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

Pa vendar, ob obilici že omenjenih pripomb in predlogov, (o teh malo kasneje) je bila ves čas prisotna neomajna ocena, da smo storili že kar precejšen korak naprej. Tako npr. deluje samo v naši občini preko 7000 delegatov, posebne in združene delegacije so lahko bolj učinkovite od prejšnjih splošnih, gradiva so ažurnejša, sodelovanje temeljnih delegacij z organi krajevne samouprave se je marsikje ojačalo, neposredni interesi krajanov in občanov do živih problemov in njihovih razreševanj v kraju, kjer živijo že prihajajo bolj do izraza...

Nahajamo se v drugem mandatnem obdobju delovanja delegatskega sistema – torej slabih šest let! Ob tem se velja zavedati, da tak »živahen« organizem v sklopu celovitega samoupravnega odločanja ne more v tako kratkem času popolnoma in brezhibno funkcionirati. Njegov utrip kot smo že uvodoma omenili, je potrebno redno regulirati. S čim, kako in na kakšen način? Odgovorov na slednje vprašanje danes ni več potrebno iskati! Imamo jih pred seboj, to so ugotovitve delegatov samih!

V prvi vrsti moramo okrepite delovanje kon-

ferenc delegacij. Te se nemalokrat srečujejo s težavami kot so nesklepčnost, slabo pripravljene seje delegacij; s tem v zvezi pa tudi takomimovano povratno informiranost le redko zasledimo. To velja tudi za delegacije kot take. Informiranje delegatov pa ostaja še vedno (kljub množicam ugotovitev) precejšnja cokolja. Delegatsko odločanje je nedvomno tudi zrcalo delegatskih gradiv. Ne bomo ponavljali, da so še vedno preobširna, pisana v nerazumljivem jeziku, komplicirana in podobno. Podčrtajmo in s skupnimi naporimi – predvsem s tehtnimi in konkretnimi pripombami – prispevajmo k razrešitvi enega izmed skupščinskih sklepov – da je delegatsko gradivo nujno potrebno poenostaviti! Kratko in jedrnat oblikovana informacija pa naj bo delegatski bazi predstavljena odnosno pripravljena tudi v tisti in takšni obliki, ki bo uporabnike te informacije tudi navajala k razmišljanju o odločitvi. Predlagatelji naj bi torej gradivo pripravili argumentirano in variantno, predvidevajo tudi posledice takšne odnosno variantne odločitve. Vsekakor pa bo to moč lažje dosežati tudi in predvsem takrat, ko se bodo »maratonski« dnevni redi skupščinskih sej spremenili. Najbrže je tudi vsebina obravnavanih zadev na zasedanjih vseh na tudi nesamostojnih. Ta prezahtevnost se nanaša bolj na obravnave tistih zadev, ki bi jih verjetno marsikdaj lahko učinkoviteje reševali izvršni organi skupščin. Potrebno je torej začrtati ostrejšo ločnico med pristojnostmi skupščine in izvršnih svetov oziroma odborov. Razreševanje teh treh skupščinskih odločitev ob nadaljnjem dograjevanju delegatskega sistema sicer ne bo lahko, vendar lahko s tvornim in stalnim spremljanjem njihovega uresničevanja prispevamo mnogo.

In kakšno je delovanje delegacij v sredinah, ki so jih izvolile. Morda je ta ocena zaenkrat še vedno boljša v krajevnih skupnostih, kjer predvsem temeljne delegacije precej aktivno sodelujejo s posameznimi organi, komisijami pa tudi vez z družbenopolitičnimi organizacijami je močnejša. In stiki z neposrednimi volivci? Še vedno niso ugodni, zborov občanov je malo, v nekaterih KS jih celo enkrat na leto ne skličejo, razmišljati bi zato veljalo o oblikah kot so javne tribune in podobno.

V delovnih organizacijah, žal v mnogih primerih, pa ostajajo temeljne delegacije, da ne govorimo o posebnih in združenih, še vedno vse preveč prepuščene same sebi. Ponokod v samoupravnih aktih sploh nista navedena in zapisana vloga in način dela delegacije, s strokovnimi organi se delegati praktično ne povezujejo, pa tudi s strani družbenopolitičnih organizacij v združenem delu je malokrat opaziti tvorno sodelovanje. Težko je potemtakem spregovoriti o odgovornosti in aktivnosti delegatov! Metode delovanja delegacij se morajo ojačati, morale pa bodo o tem jasne spregovoriti tudi družbenopolitične organizacije.

Če bi na kratko strnili še vrsto pripomb, ki se nanašajo tudi na dosedaj premalo upoštevano aktivnost mladih v delegacijah, na vlogo in učinkovitost delegatov družbenopolitičnega zbora, dalje na delovanje delegatov – mladincev v srednjih šolah, pa tudi na način delovanja delegacij kot samih (npr. vodenje sestankov, povratno informiranje, zastopanost interesov), ter potegnili črto na zgoraj opisane ugotovitve, bi prišli do sklepne ugotovitve, ki skorajda v vseh teh primerih botruje, to je – premalo smo storili za usposabljanje in izobraževanje delegatov. Verjetno pa v tem trenutku ni smotno razglabljati, čemu je bilo tako, ampak velja v prvi vrsti vzpodbuditi to akcijo in jo nadaljevati.

Koordinacijski odbor za družbenopolitično izobraževanje pri predsedstvu OK SZDL je že pripravil konkretne programe tovrstnega usposabljanja. Naj še povemo, da bo v krajevnih skupnostih za vse delegate družbenopolitične skupnosti in samoupravne interesne skupnosti stekel intenzivnejši program že v mesecu februarju.

JANJA DOMITROVIČ

Čas zimskih šolskih počitnic je pred vrati! S tem se obeta tudi radost malim šolarjem na snežnih poljanah, pa tudi urice veselja s starši in sovrstniki. Tudi letos bo organizirana vrsta smučarskih tečajev. Nekaj več o tem lahko preberete na strani 7.